

Santuari de la Mare de Déu del Carme

Caldes d'Estrac

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer del Callao, 2 (08393 Caldes d'Estrac)
Emplaçament: Davant de l'estació de tren (banda muntanya).

Coordenades:

Latitud: 41.56903
Longitud: 2.52728
UTM Est (X): 460587
UTM Nord (Y): 4602036

Classificació

Número de fitxa: 08032 - 29
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Historicista
Segle: XIX
Any: 1868
Autoria de l'element: Laureà Arroyo
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: Recentment s'ha restaurat i pintat la façana i s'ha modernitzat la instal·lació de llum.
Protecció: Legal
Observacions protecció: BCIL (11.07.1984); n°19 del Pla Gral. Municipal
Número inventari: 8414
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat: Privada
Titular: Arquebisbat de Barcelona. Carrer del Bisbe, 5 (08002 Barcelona)

Fitxes associades:

[Església de Santa Maria del Remei](#)

[Estació RENFE](#)

Autoria de la fitxa Octavi Mallorquí Vicens

Data de registre de la dg., 01/01/2006 - 01:00

fitxa:

Descripció

Església de la Mare de Déu del Remei. D'estil historicista amb planta de creu grega. Un dels trets més característics d'aquest temple és el color rosat de les seves parets. La façana principal està orientada de cara a la mar, en sentit sud-est, amb coberta de teulada a dues aigües amb el carener perpendicular a la porta d'entrada. Aquest accés principal destaca per una successió d'arcs de mig punt sostinguts sobre columnes amb capitells d'inspiració vegetal. La porta, és una combinació de fusta i vidre, de doble fulla. A banda i banda de la porta principal trobem unes creus lobulades emmarcades en decoratius elements circulars sobre paret. Observem falses columnes laterals, així com motllures que travessen la façana en sentit horitzontal, marcant la diferència entre la planta baixa i el primer pis, i unes torres arrodonides. Al capdamunt de la porta observem tres vidrieres allargassades en arcs de mig punt. La teulada presenta creu terminal de ferro forjat. La façana posterior està en part tapada per l'existència d'una edificació que durant molts anys ha fet fa funció de rectoria. En realitat hi ha una petita passarel·la de metall amb barana de ferro forjat de formes geomètriques que comunica el temple amb la casa. Aquesta façana posterior té una lluernia rodona, una falsa finestra d'arc de mig punt i una petita finestra rectangular. Les façanes laterals presenten falsos contraforts, lluernies rodones, així com finestres allargades amb arc de mig punt, dues d'elles amb vidrieres. La coberta és a dues aigües en el seu primer tram, per trobar a la zona central una vistosa cúpula semiesfèrica de rajola de ceràmica vermellosa, de sis cares, i per sobre una doble cúpula octogonal coronada per una creu. I finalment al darrer tram hi ha una coberta de teula, a sis aigües. L'església està envoltada d'un petit jardí, excepte a la part posterior, on trobem la rectoria. A l'interior del temple destaca la imatge de la Mare de Déu del Remei, patrona dels mariners, que presideix el presbiteri, en la seva representació habitual: asseguda al tron, amb corona de metall de dotze estrelles, símbol de reina de l'univers, i amb el Nen Jesús a la falda. La imatge és de guix i està col·locada en un buit d'arc de mig punt i fons blau estrellat. El santíssim està situat a un dels laterals. Es tracta d'una peça de metall platejat, amb creu terminal i simbologia evangèlica a la porta. Joan Vila-Puig, pintor de paisatges i temes rurals, va ser l'autor de les pintures de la cúpula de l'església, que representen els àngels coronant la Mare de Déu. El mobiliari del temple és senzill i de fusta, tant l'altar major com els laterals, i també el viacrucis i els bancs. El terra està enrajolat, i també val la pena comentar l'existència de ventiladors penjats del sostre.

Observacions:

Sòl urbà. Sistema d'equipaments i dotacions públiques. Inventariada amb el núm. 19 per l'article 55 de la Normativa del Pla General de l'Ajuntament de Caldes d'Estrac.

Història

Elvira Gibert de Pi (filla de Manuel Gibert, president del Consell Administratiu de la Compañía Ferrocarriles del Oeste) va ser la promotora de la construcció d'aquesta església-santuari dedicat a la Mare de Déu del Carme. De n'Elvira s'explica que per recaptar diners organitzava tómbols i col·lectes i que, fins i tot, pujava als trens al seu pas per Caldes i demanava als passatgers un ajut pecuniari per a les obres de l'església. En realitat la construcció s'inicià el 1868 per iniciativa de Manuel Gibert, que volia que els

treballadors del ferrocarril tinguessin un lloc on anar a missa. Es cedí el terreny al Bisbat, però la construcció no va agafar empena fins que l'Elvira agafà la responsabilitat de tirar-la endavant. L'arquitecte Laureà Arroyo i el mestre d'obres Magí Ribas s'encarregaren de bastir l'edificació, el bisbe de Barcelona cedí els ornaments i donà 40 dies d'indulgències als que hi contribuïssin, i l'Arquebisbe de Sevilla, amic de la família Gibert, sufragà una part de la pavimentació. La primera missa es va celebrar el 3 de juliol de 1882. Una làpida de la cripta funerària porta el nom de l'Elvira Gibert en reconeixement de la seva labor. L'any 1936 un grup d'incontrolats assaltaren l'església, la cremaren i destinaren les campanes a usos militars. Eduard M. Balcells en féu la restauració entre 1942-1944. Aquesta fou finançada, entre d'altres, per la marquesa de Cabanes (Garriga Nogués). A la dècada dels anys 60 del segle XX, sent el rector de Caldes Mn. Joaquim Monasterio, s'explica l'anècdota que cada vegada que passava el tren Talgo tremolava l'altar.

Bibliografia

- AA.DD. (1995). Fotografies Antiques de Caldes 1870-1962. Arrels Cultura. Caldes d'Estrac.
- AA.DD. (2005). Dos-cents anys de l'actual temple parroquial. Caldae Aquae Núm. 3. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac.
- BATLLE, A. (1985). Caldes d'Estrac o Caldetas: un vell plet. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac.
- CARNÉ I CABRÉ, J.(1995). Pla especial de protecció del patrimoni arquitectònic. Document Refós. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac.
- GRAU MOLIST, L. (2004). L'estiueig a Caldes d'Estrac. Una aproximació. Caldae Aquae Núm. 2. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac.
- LLANAS, M. ROIG, B. (2004). La Mare de Déu del Remei de Caldes d'Estrac. Caldae Aquae Núm. 1. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac.
- MARZAL, J. (1999). Caldes d'Estrac. Vila d'aigua calenta i aigua salada. Breu història il·lustrada. Arrels Cultura. Caldes d'Estrac.

